

[Jens Thomsen.]

forstaar ikke, hvorfor Udvalget saa ikke har stillet Ændringsforslag, der bringer Loven i Overensstemmelse med Udtalelserne i Betænkningen.

Angaaende det første Spørgsmaal har jeg paa mit Partis Vegne stillet Ændringsforslag, og med Hensyn til det andet maa det dog siges, at de Landmænd, der ikke har saaet Vintersæd sidste Efteraar, ikke har forbrudt sig paa nogen Maade, og naar de ikke har ladet deres Jord tilsaa med Vaarkorn, er det uomtvisteligt dem, der trænger allermost til Laan. Men vi har ment det formaalsløst at stille Ændringsforslag, selv om det er urimeligt at udelukke disse Mennesker. Jeg vil da nøjes med at henvise til mine Udtalelser om dette Spørgsmaal ved første Behandling.

Vort Ændringsforslag gaar ud paa at give Laantagerne Adgang til at tilbagebetale Laanet med Kontanter i Stedet for at betale med Brødkorn. Den ærede Ordfører (M. K. Sørensen) fraraadede at vedtage vort Ændringsforslag med den Motivering, at denne Bestemmelse vilde fritage de paagældende for at aflevere Brødkorn. Det er jo fuldstændig urigtigt; de fritages selvfølgelig ikke af den Grund for at aflevere Brødkorn. Det eneste, der sker, er, at de faar Adgang til at betale med Penge i Stedet for med Korn, og jeg gaar i hvert Fald foreløbig ud fra, at det ikke blot bliver de Mennesker, der laaner til Anskaffelse af Vaarsæd, som skal aflevere Brødkorn til Efteraaret, men at vi alle sammen falder ind under Afleveringspligten, og jeg maa derfor mene, at den ærede Ordførers Udtalelse er fuldstændig ved Siden af.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram kom med en udmærket Motivering for at gennemføre vort Ændringsforslag, og jeg blev derfor meget forbavset ved at høre Slutningen af det ærede Medlems Tale, som gik ud paa at anbefale Venstre at undlade at stemme om vort Forslag. Jeg gaar ud fra, at den foreliggende Lov er beregnet paa at komme de mest nødstedte Landmænd til Hjælp og ikke blot paa at sikre den samfundsmæssige Side af Sagen: at faa Jorden besaaet. Der staar saa smukt i Lovforslaget, at Laanet er rentefrit, men hvis det bliver gennemført uden Bondepartiets Ændringsforslag, vil Laantagerne sandsynligvis komme til at betale saa høj en Rente, at Staten skal tiltales for Aager. Det højeste Laan, der gives, er 20 Kr. pr. Tønde, og Laanet skal til-

bagebetales med 1 Td. Rug af ny Høst. Hvis Maksimalprisen bliver 30 Kr. pr. Tønde for den nye Høst, skal Landbrugerne altsaa betale 10 Kr. for et Laan paa 20 Kr. i et halvt Aar, det vil sige, de skal betale op imod 100 pCt. pro anno for det „rentefri“ Laan, de faar af Staten. Resultatet heraf maa da blive, at Landbrugsministeren straffes for Aager, og noget saadant vilde jeg finde meget urimeligt. Jeg haaber derfor, at Landbrugsministeren vil modtage vort Ændringsforslag — men uafhængigt heraf vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for det.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordang): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling og kan anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de i Betænkningen stillede Ændringsforslag. Derimod maa jeg fraraade ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget uden for Betænkningen stillet af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, idet dette Ændringsforslags Vedtagelse vilde betyde, at Loven helt skiftede Karakter, idet den da vilde blive et Konkurrenceforetagende til Loven om Høstpantebreve og den Virksomhed, der foregaar efter den Lov. Meningen med den kommende Lov er jo ikke at konkurrere med Høstpantebrevsloven, men at imødekomme de Landmænd, som ønsker et rentefrit Laan mod til Gengæld at forpligte sig til at aflevere Brødkorn. Hvis det af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen stillede Ændringsforslag vedtages, kan de paagældende frigøre sig for denne Forpligtelse ved at betale Laanet tilbage, og saa er vi, som sagt, inde i en Konkurrence med Høstpantebrevsloven, hvad naturligvis aldrig har været Hensigten.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Tankeeksperiment med en Maksimalpris paa 30 Kr., hvorved han kom op paa en Forrentning af 50 pCt., maa naturligvis staa for det ærede Medlems egen Regning. Der er selvfølgelig ingen fornuftige Folk, der tror paa, at noget saadant vil komme til at finde Sted. Det ærede Medlems Udtalelse om, at det skulde fremgaa af Betænkningen, at Udvalget har været enigt om, at Afleveringsprisen skulde falde sammen med den til Efteraaret gældende Maksimalpris, er jo ikke rigtig. Der staar tværtimod i Betænkningen, at man under Udvalgsbehandlingen har drøftet det ønskelige i, at Afleveringsprisen blev den paa Afleveringstidspunktet gældende Maksimalpris, men paa Trods af